

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΝΤΙΧΟΥ CHARLES GRANT

ΕΠΟΥΔΗΣΕ ΤΟ ΛΟΧΟ ΤΟΥ !

(ΜΙΑ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ)

Ο καλοκαίρι του 184... στις Δυτικές Ινδίες, υπήρχε ένα ειδικό σύνταγμα Ελλεγκιανών ανδρών, του οποίου βίαι ανεξαρτητός οι άνδρες ήταν Ήνδουσαι και σιβαροι Νέγροι. Τους άνδρες αυτούς τους στρατολογήσαν ή άγγλικές Άρχες άπ' την Άφρική και τους έστειλαν στις Ίνδίες, για να ενισχύσουν τον εκεί στρατό. Τόσοι δέ ήταν ή πολεμική φήμη του συντάγματος των Νέγρων — του οποίου μονάχα οι αξιωματικοί ήταν Άγγλοι — ώστε ο κάθε βασιλοφύρος τό θεωρούσε τιμή του να ίσχυρητ ή αυτό.

Μεταξύ των πιο διακεκριμένων σε μορφωσι και οικογενειακή καταγωγή αξιωματικών του συντάγματος αυτού, ήταν κι' ο λοχαγός σερ Ευστάθιος Μπάνκς. Γιτός και τόν τοποθέτησαν τιμητικώς στο σύνταγμα των Νέγρων, ως διοικητή του ογδόου λόχου.

πλοίου κι' επιφυλαούς Άγγλων λόχου, είχε σταλή στις Ίνδίες για να ασφαρισθή.

Εκεί γρήγορα ή άνοδία τον φημιστη σε διάφορες αίματηρές μάχες με τους Ίθαγενείς. Κι' έπειδή παρασημοφορήθηκε πολλές φορές, τον άναυλαίαν από τό μέτωπο, τον έστειλαν στην πόλι Σαιντ - Κιτς και τόν τοποθέτησαν τιμητικώς στο σύνταγμα των Νέγρων, ως διοικητή του ογδόου λόχου.

Αυστηρός ή πόλις — με τά κριματέρας, με τις λέσχεις της κλπ. — ξάνησαν στην ψυχή του λοχαγού Μπάνκς τά νικησιμα προσωνυμωθέντα του. Κι' άρχισε λαία μία τόν σκανδαλώδη ζωή, ώστε γρήγορα βυθίστηκε στα χρέη ως τό λαμό !...

Τόσο ο συνταγματάρχης, όσο κι' οι άλλοι αξιωματικοί, δέν άργησαν να εκδηλώσουν τή ζοφή διαταρακτική τόν για τή διαγωγή του ανυπέλεφου τούς. Χαρτοπαίκτης, γλεντζές και μέθυσος, δημιουργήσε διάφορα σκάνδαλα κι' επεισόδια μ' έλαφρές γυναίκες, με άλλους παραλημιένους και με άλλους πολυαριθμους δανειστάς του. Έπρεπε λοιπόν να τόν άποκαρτίουν από τήν πόλι τόν τό γρηγορότερο.

Έτσι, ένα πρωί, ο λοχαγός σερ Ευστάθιος Μπάνκς έλαβε τήν έξή: διαταγή από τή διοίκηση του συντάγματός του :

«Έν Σαιντ - Κιτς
14 Άπριλίου 184...
Πρός τόν
Διοικητήν του θου λόχου

Ενταύθα διατάσσομεν ύμεις, όπως παραλάβετε τόν λόχον σας και επιβιβασθήτε τόν τριτάτου ίστιοφόρου «Μαίρη Μπλόγκς» από πλοίαρχον τόν κ. Όθωάδιαν Ουέλκον. Τό πλοίο τούτο θα άποπλεήσει αύριον τήν πρωίαν εκ τού λιμένος και θα κατευθυνθή προς τήν νήσον Ζαμπίκα. Έκεί θα άποβιβάσθητε μετά τού λόχου σας εις τήν πόλιν Κίνγκστον και θα ενισχύσετε τόν στρατιωτικόν Διοικητήν τής νήσου εις τάς προσπάθειάς του διά τήν καταστολήν των επαναστατών εκ δηλώσαν των Ίθαγενών, οι οποίοι ή σημειώθησαν εκεί έσχέτως.

Παραεπί, αναφέρατε λήμην και έπαρξιν εκτέλεσεν, τής παρούσης διαταγής μου.

Ο Διοικητής του συντάγματος
Τζαημς Τρόυντον
Αντινουνταγματάρχης

Ο λοχαγός σερ Μπάνκς ήταν άλλόκοτος άνθρωπος. Κάθε άλλος στη θέα του ίσως να δυσφορούσε... Ίσως να τού κωκυρανόταν ! Αλλά όμως δέχτηκε τή διαταγή με εκδηλώσεις ειλικρινούς χαράς : Θά ξαναίαν μέν τά γλέντια του, αλλά θα διάβαινε άπεραντες θάλασσας και θα γλίτωνε ίσως από τούς...δανειστάς του !...

Γι' αυτό έδειξε προθυμία για τήν εκτέλεσι τής διαταγής εκείνης. Και κατά τή χαράνη, τό πλοίο τρίστιο «Μαίρη Μπλόγκς», με έννοικό άέρα, άνοιξε τά πανιά του, βγήκε από τόν λιμάνι στον Ίνδικό ωκεανό και με ταχύτητα άρχισε να γλιστρούη άπάνω στα κύματα...

Κατευθυνόταν άποταχώς προς τή μακρηνή και ζοτική Ζαμπίκα, προς τό μαγαζιτάρι άπό τόν Βρετανικόν άποικόν...
***

Η ημέρες, κι' ύστερα ή εβδομάδες, άρχισαν να κυλούν άναρξες λαία. Ουρανός και θάλασσα, θάλασσα και ουρανός, και τίποτα περισσύτερο ! Ο λοχαγός μας κόνιτε να έξαρθώση τις μασέλλες του από τό διαρκές χασμουρητό. Κι' ο καπετάνιος τού καραβιού Όθωάδιαν Ουέλκον, δέν ήξερε με τί τρόπο να τόν διασκεδάση. Όσο για τούς φτωχούς διακόσιους Νέγρους στρατιώτες, που έπέβαιναν τού πλοίου, άσυνήθιστοι οι δυστηχείς στη θάλασσα, παιδιά της Άφρικής και της Ζουγκίας όλοι τούς, έμεναν όλημερίς κι' όλονιχτείς έαλωμένοι οι περισσύτεροι, στο άμπαρι, μελαγχολικοί, νυσταγμένοι και ζαλωμένοι...
Μία μέρα έπιτέλους ο Βρετανικός κάλεσε άπάνω στη γέφυρα τού πλοίου τόν υπατιριδή λοχαγό, να πιούν μαζί ένα ποτήρι ούισκι.

Ούισκι !...
Θεική λέξις για τόν μέθυσο και παραλημένο άριστοκράτη, ο οποίος τόσες μέρες κόνιτε να σκάση από τήν πληθή του. Γι' αυτό, άφροντας στην άσχη τήν άστυρη ως τότε άκα αδεισία του, κούταζε με καλύτερο μίτη τήν ύπουλή και άρκατική μορφή του καπετανιου — που ίσοο τού ήταν πόν άντιπαθητικός — και δέχτηκε προθυμία τήν έκδοσική πρότασι του.

Κάθισαν ο' ένα τραπέζι, εκεί άπάνω στη γέφυρα, κι' άδεισαν κινα - δυο μπουκάλια ούισκι. Τό τσουτρετό τού — από τό όποιο είχε γερή προμήθεια φανταία ο μικρός πλοίαρχος — τόσος έλιος τή γλώσσα, τούς έκανε διακετικώς, και σε λίγο βυθίενε άναμιατεύ τούς μία άπόλυτη έγκραδιότης.
Η πρόσκλησις αυτή επαναλαμβανόταν κάθε μέρα λαία. Τό ούισκι κυλούσε άφθονο στα λαρόγγια των δυο εκείνων άνθρώπων. Η έγκραδιότης των γινόταν πιο διακετική. Η άμοιβαίως εκμιστρούεσις των έπαρξαν χαρακίτρα πιο έπιστητικό.

Κι' έτσι δέν άργησαν να νουισουν ότι άν δέν είχαν τήν ίδια άριστοκρατική καταγωγή, είχαν όμως έντελώς ίδια τά άφθονα έλαττώματά τόν, δίχως ναχουν έννοία παρά μόνο λίγα προτερήματα...
Είδαν δηλαδή ότι ήσαν κι' οι δύο τούς φιλοκρήματο, μέθυσος, χαρτοπαίκτης και γλεντζέδες στον ύψιστον βαθμό !...

Έτσι, κάποιο πρωί, έπιτέλους, ο λοχαγός σερ Ευστάθιος Μπάνκς, μισομεθυμένος από τό ούισκι, χτύπησε τή γροθιά του στο τραπέζι, βλαστημήσει άπάσιαι κι' ούφριαξε :

—Νά τούς πάρη ο διάβολος όλους ! Και τούς άνωτέρους μου, και τά γαλιόνια μου, και τόν πατέρα μου, και τήν πατριδα μου !... Με άδεισαν ! Μ' έστειλαν από έξωρα ο' έξωρία, έπειδή — δήμε — πύνο και γλεντάω. Τί δαίμων ήθώσαν να γάνω !... Καλόχους δά γάνωσι !

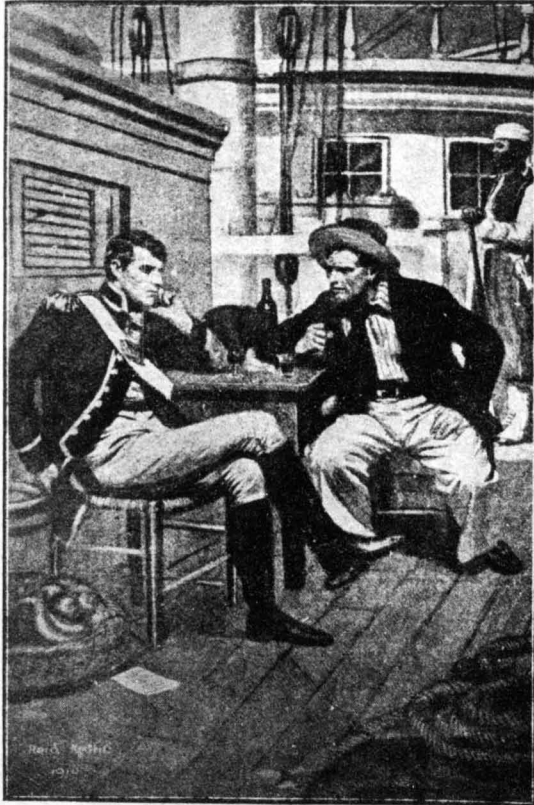
Αύτα τά έπιδοκίμασε με τήν καρδιά του ο θάλασσοδίκος καπετάν - Όθωάδιαν Κατέρινε κι' αυτός τις άδικίες που συμβαίνον στην κοινωνία, στο στρατό και παντού.

Καταραμένη Άγγλία !... ούφριαξε τός Ξεάλλος ο λοχαγός. Άν υπονόσια να ζήσο πλούσιος στην άλλη άκρη τού κόσμου, ευχαριστός θα πετούσα τό γαλιόνια μου !... Κι' ούτε θα ξαναπατούσια λαία τό πόδι μου στην πατριδα μου !...

Τά μάτια τού καπετάν - Όθωάδιαν άπορμυαν τότε από κάποια κρυφή κι' ύπουλή σκέψη. Γι' ότισ τό κεφάλι του και κούταζε με δίνα τό Νέγρο δεκανέα, ο οποίος στεκόταν παραμέρα στη γέφυρα, παρακούσθησαν παντού — σύμφωνα με τόν κανονισμό — τόν λοχαγό του.

Κι' ύστερα, σκυθώντας στον σκεπτικό πύλι άξιωματικόν, τού φηδύρου, με φωνή ποθωοίσε με σφύρηγια έχίδης :

—Στην πατριδα μου... εκεί, στη Νέα Όρλεάνη της Άμερικής... Έναν τέτοιο Νέγρο... σαν αυτόν εκεί τόν δεκανέα σου... και σαν τούς δι-

Ο λοχαγός δέν μιλούσε... Ήταν άπαρροφημένος άπ' τις σκέψεις του...

λους που κοιμούνται στο άμεσο... θα σου τούς πλῆθος να σου τούλα-
χιστον με δυο χιλιάδες χρυσά δολάρια... Έχεις διακόσιους
τέτοιους; ... Τετρακόσιες χιλιάδες χρυσά δολάρια μπορείς να πάρεις
φίλε μου κι' άδελφέ μου! ...

Ο λοχαγός Μπάνες βλαστήμησε φορητά, και τινάχτηκε κατάχλιους.
—Τι θέλεις να πής; ούρλιασε, ριχνοντας βλέμματα ανέκφραστης ά-
πιστίας, αλλά και τρόμου, στον σατανικό πλοίαρχο.

—Θέλω να πω ότι είμαι ξεγυριστός στο δουλειά μου... Ξανασηφε-
ρασε πάλι τοπίου ο πλοίαρχος. Έχω άναστακωτικές πανού στην 'Αμε-
ρική, και μάλιστα στη Νέα Όρλεάνη, όπου το εμπόριο αυτό έπιτρέπτε-
ται ελεύθερα σχεδόν, άκόμα! ... Θέλεις, αντίς να πάμε στη Ζαϊάικα
να βάλω πλώρη για την 'Αμερική; ... Τετρακόσιες χιλιάδες χρυσά δολ-
άρια εν' αυτά! ... Μισά δικά σου και μισά δικά μου ... Με πνήτο
χιλιάδες μονάχα άπ' αυτά αγοράσεις ένα άπέρανο ισπλήτη, γίνεται
'Αμερικανός πολίτης κι' έκατομμυριούχος και φασκελώνεις όριστικό την
πατρίδα σου και τον φοροισμό σου! ... Θέλεις; ...

Ο λοχαγός δέν μιλούσε. Ήταν άποροφραγμένος από τις σκεψεις του.
Ήταν απιστηλό άρχετα πότηρα άκόμη... Τά κεφάλια και των δυο
τους άναγαν από τη δίνα ενός τόσο κολοσιαίου κέρδους... Οι Νέγροι
έδειχναν, όλοι διαλεχτοί και σκληροφρονημένα, ήσαν άιληθινός θησαυρός
ό καθέννας τους... Μά...

—Μά... πώς θα γίνει αυτό, πού είνε ένοχλοι όλοι τους; μοιρομύθιος
σέ λίγο ο λοχαγός Μπάνες, τού όποιου τά τελευταία ίχνη της τιμής στην
νυχή του νεκρώθηκαν έπιτέλους από τά φαύλα ένστικτά του.

Ο πλοίαρχος γέλασε σατανικά και μοιρομύθιος:

—Είνε διακόσιοι και ένκοιοί, αλλά διαρκώς ζαινομένοι από τη θά-
λασσα! ... Στην πρώτη τρομαία πού θα βρούμε, και θα βρούμε πολλές,
θα είνε όλοι πτώματα από τη ναυτία. Οι τριάντα ναύτες τού πληρω-
μάτος μου — όλοι τους δικοί μου άνθρωποι — θα τους άφοσιώσουν, θα
τους δέσουν και θα τους ριξούν στο κρηκό και σιδερόφραχτο άμπάρι,
πού έχω έπίτηδες για τέτοιες δουλειές... Ύστερα πάνουμε στο πρώτο
λαμάνι πού θα βρούμε. Από κόκκινο, πού είνε το καρδί μου, τού βάφω
άσπρα... Τό βαφτίζω «Αστέρη της 'Ελπίδος» από «Μαίρη Μιλόνγκ»,
πού λέγετα τώρα, και σύμφωνα με τά πλαστά ναυτικά χαρτιά πού έχω
έπίσης, τού άδηγούμε κατευθίνω στη Νέα Όρλεάνη! ... Έτσι, δέν φο-
δύοισατε στο δρόμο κι' από νησιές...

***

Τρεις μήνες άργότερα, τού πλοίο «Αστέρη της 'Ελπίδος» ήλπιανε στο
λαμάν της Βοστώνης. Κι' ο όος λόχος τού συντάγματος των Νέγρον
των Δυτικών 'Ινδιάν πούληθηκε διλόγηρος στά πύ καλά δουλεμορτα
γαφείρα, αλλά δεμένον βέβαια όλοι τους και ντημένοι με κορδέλια!

Γιά πολλά χρόνια στην 'Αγγλία πίστευαν ότι ή «Μαίρη Μιλόνγκ» βι-
θίστηκε σέ τρομαία, σύμφωνα με την έπιστολή πού έκλεινε κάποιο σφα-
ρισμένο μουκαλά, τού όποιο βρέθηκε να έπιπλή στη θάλασσα. Τό είνε
όψει έπίτηδες ο παμπόνηρος πλοίαρχος Ουδάλκι, για να παραπλήνηση
την κοινή γνώμη και τις άγγλικές 'Αρχές.

Ός τού 1911 ήπιχε άόκημ οικογένεια Μπάνες στην πόλη Μπουνγκάλ,
των 'Ηνωμένων Πολιτειών. Ήσαν όλοι τους πλοίοισι, άπόγονοι τού
βασιλευμένου γαυκότημονος Έδουαθίου Μπάνες, 'Αμερικανού πολιτού,
πρώην λοχαγού τού 'Αγγλικού στρατού και...δουλεμορτου! ...

CHARLES GRANT

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

- Στό Σίδνεϋ της Αύστραλίας υπάρχει μια έκκλησία, όπου οι έκκλη-
σιαζόμενοι, στους δίσκους πού περιφέροντα κατά την λειτουργία, ρι-
χνουν...κουμακά! ...
- Η έκκλησία αυτή άνήκει στην άποστολή των Μεθοδιστών.
- Ένας ταχυδρομικός, στην 'Ιντέλιαντας της Γάβας, έδωσε την πα-
ραίτησή του, γιατί έν έμπορος γά συνοδείη τού ταχυδρομικού αυτοκινη-
το, όσάς μετέφερε κεφαλοτρία.
- Η μικροβιά τού τυριού τού άρρόφτανε! ...
- Κάποιος Μουζο Σουλκάνοιτς, από την πόλι Σβόρνικα της Σερ-
βίας, γύφτασε την έκασοτή ένέπειο της γεννησής του, την ήμέρα των
γάμων του.
- Την ένέσημη αυτή ήμέρα ο Μουζο παντρεύεται για τετάρτη φορά.
- Τό περιεργό δέ είνε: ότι ο γοιμαός, όταν ήταν παιδάκι, πήγαν
σκολείο με τη μητέρα της νύφης! ...
- Στη Νέα Ζηλανδία βρέθηκε θαμμένο στη γή ένα κομμάτι
ήλεκτρον.
- Τό περιεργό στην περίπτωση αυτή είνε ότι επάνω στο ήλεκτρο έ-
κείνο είνε άπολυθωθή μια άράχνη, κρατώντας στα σαγονία της μια
μύγα! ...

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τού «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟ-
ΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τούς αναγνώστας των
σείρας περιφήμων άριστοουργάμων της ξένης φιλολογίας.
Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διαμένονται ήδη τούς αναγνώ-
στας των περιοδικών μας, είνε τού ύπέροχον αισθηματικόν
άριστούργημα τού ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Και τού άριστούργημα τού ρωμαντισμού

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τού ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιο

‘Επίσης άρχισε ή διανομή τού άριστοουργήματος τού
ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

“Όπως σάς είχαμε είδοποιήσει, για ν' άποκτήσετε τού άρι-
στοουργήματά μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τού «Μπουκέτο»
ή την «Οικογένεια» 4 έκ των δημοσιευόμενων εις την 3ην
σελίδα τού έξωφύλλου δελτίων και να τά φέρετε εις τού Γρα-
φεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

‘Ετσι, μ' ένα ελάχιστον ποσόν, με τού έν πέμπτον της τι-
μής τού βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, έκ 300 περίπου σε-
λίδων έκαστον, άποκτάτε τού «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ»,
όπως δικαίως όνομάσθησαν τά έργα πού σάς χαρίζουμε.

Οι έν ταίς έπαρχίαις αναγνώσται μας θα προσκομίζον
τά 4 δελτία και τας 8 δραχμάς εις τας 'Υποπρακτορεία των
‘Εφημερίδων και θα λαμβάνουν τού βιβλία των.

‘Επίσης από τας 15 'Ιουλιού ήρχισε ή διανομή τού άριστοურ-
γήματος τού ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ:

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τού άριστούργημα αυτό τού Λαμαρτινού έστάλη και στίς
έπαρχίες. Η διανομή του έχει ήδη άρχίσει.

‘Επίσης έτοιμάζονται τού αισθηματικό άριστούργημα τού
ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,

και «Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ»

της ΝΤΕΛΛΥ, κτλ. κτλ.

‘Η εόκαιρία δηλαδή είνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τού 'Εξωτερικώ αναγνώσται των περιοδικών μας πρέπει να
στέλλουν, μαζί με τά δελτία και τας 8 δραχμάς, και τού έξοδα άποστο-
λής των βιβλίων, και τούτο, όδοι θα ήτο λίαν έπιζημία διά τού Γρα-
φείον μας μία τοκαήτη έπιδάμνησις. Εις τας πόλις τού 'Εξωτερικώ
όπου ύπάρχον 'Υποπρακτορεία τού Κεντρικού Πρακτορείου 'Αθηνών,
ό αναγνώσται μας θα παραλάβουν τού βιβλία των από τούς κ. κ. ύπο-
πράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τού έξωφύλλου.